

mationer om, hvordan det ser ud i udlandet, eller om, hvilke erfaringer man har høstet i udlandet de steder, man har fixerum, undrer mig, for de informationer er der jo allerede.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:26

Liselott Blixt (DF):

Ja, vi har fået medieplads på det her, men det er ikke altid ønsket, hvad man vil have, når medierne kommer styrtende, og når de tager noget for gode varer, som en anden journalist har skrevet. Jeg tror, at vi vist er mange politikere, der er klar over, at det, man læser i avisen, ikke altid er sandt. Vi var ude flere gange og dementere, at de tog det for gode varer, fordi de havde sat en overskrift et sted, der ikke passede med indholdet, hvis man læste videre i teksten. Der var heldigvis mange, der ringede op og spurgte til, hvad det var, vi mente. Jeg ved også, at vi blev ringet op af regeringspartierne. Jeg undrer mig faktisk over, at der ikke var nogen fra oppositionen af dem, der ønskede et fixerum, der eventuelt havde taget kontakt med Dansk Folkeparti og prøvet at forklare nogle af deres bevæggrunde. Det undrer mig såre, at det først er i dag, vi har en diskussion om emnet, hvis det er, man brænder for at få et fixerum.

Jeg har talt med mange mennesker i den forløbne tid, hvor jeg har været sundhedsordfører. Der har også været svenskere og nordmænd forbi, der så med kritiske øjne på vores indsats på narkoområdet. Det er selvfølgelig også med til at gøre klart, at man siger: Vi bliver nødt til at se på begge sider i det her for at se, hvilken vej vi skal gå.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:27

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg må sige, at det er et gribende indlæg. Jeg kan jo forstå, også fra medierne, at Dansk Folkeparti har foretaget en del besøg på Vesterbro for at se realiteterne i øjnene. Det er klart, at vi alle afventer den dag, den nuværende sundhedsminister vil gøre det samme.

Nu kan jeg så forstå, at man føler, at man er blevet svigtet af medierne og måske lidt er ofret i medierne. Man har lovet for meget i medierne, som man ikke kan levere. Men er der nogen bagkant på Dansk Folkepartis interne drøf-

telser om, hvorvidt man vil støtte etableringen af et fixerum eller i det mindste udvide beføjelserne for det sundhedsrum, der findes i forvejen, til også at omfatte netop indtagelse af illegale stoffer? Er der en bagkant? Kan man sige, at det er noget, man vil tage stilling til på sit næste landsmøde, eller er det noget, man vil tage stilling til, når man mødes til sommer? Er det noget, man vil tage stilling til, når man mødes til næste år, eller hvor lang tid er det, de her sonderinger skal foregå? Hvor lang tid skal vi forvente, at Dansk Folkeparti måske indimellem føler, at medierne svigter dem og skriver, at de nu vil gå ind for det, når de i virkeligheden slet ikke vil gå ind for det og i virkeligheden stadig væk drøfter det internt?

Kl. 16:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:29

Liselott Blixt (DF):

Nu skulle det her jo ikke være en mediediskussion. Jeg kan jo bare sige, at hvis man læser det, den første journalist skriver, får man det svar, som ordføreren savner. I en sætning nede i artiklen siger jeg: Nu afventer vi lægeordineret heroin, og derefter vil vi se, om det er noget, der skal udvides, eller det er noget, der giver anledning til, at vi kigger på fixerum. Og så vidt jeg ved, har vi aftalt, at en evaluering af lægeordineret heroin er 2 år efter.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:29

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det svar vil jeg da sige mange tak for. Så ved vi jo, at vi er henne i 2011 eller 2012 måske, før Dansk Folkeparti kan sige noget endeligt om sine interne drøftelser.

Ordføreren talte lidt om, at man ønsker sig flere erfaringer med, hvor mange der vil blive helbredt som følge af de sundhedsrum, der allerede findes f.eks. i Frankfurt eller Hamborg eller andre steder. I den forbindelse kunne jeg så tænke mig at høre, om det er sådan, at man planlægger en delegation til de steder – eller hvordan vil man prøve at få den information? Og er det egentlig ikke nok, at et liv er blevet reddet, selv om vedkommende ikke efterfølgende kan kvitte stofferne og derfor lever videre med en afhængighed? Eller er det et krav fra Dansk Folkeparti, at folk ved hjælp af sundhedsrum skal nå der-